

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 lipca 2013 r.

w sprawie **J. R.**,

w przedmiocie zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt II AKo [...] o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

postanowił

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

J. R. złożył w Sądzie Apelacyjnym w [...] osobisty wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem. Zarządzeniem z dnia 14 lutego 2013 r. Sąd ten odmówił przyjęcia wniosku jako niedopuszczalnego z mocy ustawy. Zarządzenie to doręczono skazanemu w dniu 18 lutego 2013 r., a zażalenie na nie wpłynęło w dniu 1 marca 2013 r. Wobec powyższego, zarządzeniem z dnia 7 marca 2013 r. odmówiono przyjęcia zażalenia, jako wniesionego po upływie 7-dniowego terminu zawitego. Wnioskodawca złożył 11 marca 2013 r. pismo zatytułowane „zażalenie”, w które w swej treści wskazywało na chorobę, jako niezależną od niego przyczynę niechowania terminu do wniesienia zażalenia; pismo to potraktowano jako wniosek o przywrócenie terminu, a wnioskodawcę wezwano do uzupełnienia braku formalnego poprzez

uprawdopodobnienie wystąpienia przyczyny niedochowania terminu. Pismem z 14 marca 2013 r. wnioskodawca podał, że chorobę przebywał w dniach 21-28 lutego 2013 r. (załączając stosowne zaświadczenie lekarskie). Pismo to potraktowano jako wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, a wnioskodawcę wezwano (pismem z dnia 30 kwietnia br.) do uzupełnienia braku formalnego poprzez wskazanie przyczyny, dla której wniosek o przywrócenie terminu nie mógł zostać złożony w terminie zawitym 7 dni od ustania choroby. Wobec nieusunięcia tego braku, postanowieniem z dnia 21 maja 2013 r., II AKo [...], Sąd Apelacyjny w [...] nie uwzględnił wniosku skazanego J. R. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Odmowę uzasadniono brakiem przyczyny niezależnej od strony, która spowodowała przekroczenie terminu, a uzasadniałaby jego przywrócenie. Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany, podając przede wszystkim szereg argumentów odnoszących się do zasadności wniosku o wznowienie postępowania; co do wniosku o przywrócenie terminu skarżący podał, że jest osobą schorowaną, a lekarz odmówił wystawienia zwolnienia lekarskiego uprawdopodobniającego przyczynę niezachowania terminu do wniesienia o przywrócenie terminu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w [...] trafnie potraktował pismo z dnia 11 marca 2013 r. jako wniosek o przywrócenie terminu i wezwał do wskazania przyczyny uzasadniającej jego przywrócenie. Udokumentowaną zaświadczeniem lekarskim chorobę wnioskodawca przechodził w dniach 21-28 lutego 2013 r., a wniosek o przywrócenie terminu winien być wniesiony w terminie zawitym 7 dni od ustania przeszkody (art. 126 k.p.k.), tj. do 7 marca 2013 r. Tymczasem – jak wyżej wskazano – kwestię choroby, jako przyczyny niedochowania terminu do wniesienia zażalenia, podniesiono w piśmie z 11 marca br., czyli po upływie terminu wskazanego w art. 126 k.p.k. Z tego względu trafnie Sąd Apelacyjny uznał kolejne pismo za wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu i wezwał do wskazania przyczyny niewniesienia tego wniosku przed 7 marca 2013 r. Wobec niewskazania przez skarżącego tego rodzaju przeszkody,

odmowa przywrócenia terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania stała się zasadna.

Sąd Najwyższy nie mógł przychylić się do argumentacji zawartej w zażaleniu – okoliczność, że skarżący jest osobą schorowaną nie oznacza, że nie mógł złożyć wniosku o przywrócenie terminu we wskazanym ustawowo terminie. Wystąpienia przyczyny niezależnej od strony nie uprawdopodobnia również twierdzenie o rzekomej odmowie wystawienia zaświadczenia lekarskiego – w takiej sytuacji niezbędne było poczynienie odpowiednich kroków zmierzających do zdyscyplinowania lekarza bezpodstawnie odmawiającego wydania zaświadczenia, do którego skarżący był rzekomo uprawniony. Wobec powyższego, nie dopatrzono się sprawie podstaw do przywrócenia terminu, o które wnioskował skazany, co pociągnęło konieczność utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.